

Bonyolultságelmélet gyakorlat – 11

Approximálás II.

1. **Feladat** Algoritmus a **MAX2SAT** problémára:

MAX2SAT

- **Input:** egy 2CNF, klózonként két különböző változóval.
- **Output:** olyan értékadás, ami a *lehető legtöbb klózt* kielégíti.

Ez is **NP**-teljes eldöntési változattal bíró probléma (annak ellenére, hogy a 2SAT **P**-ben van).

Egy randomizált approximáló algoritmus:

- Minden változónak adjunk $\frac{1}{2} - \frac{1}{2}$ eséllyel 0 vagy 1 értéket.

Akkor ez az algoritmus *várható értékben* kielégíti az összes klóz $\frac{3}{4}$ -ét. Tehát az optimumnak is kielégíti $\frac{3}{4}$ -ét, így (maximalizálási probléma: az optimumot osztjuk az algoritmus eredményével) egy $\frac{4}{3}$ -approximáló randomizált algoritmussal van dolgunk.

A várható érték fölé dobni viszont nem is olyan könnyű. Ezért jó, hogy ezt az algoritmust teljesen **derandomizálni** tudjuk:

Egyszerűen sorban adjuk a változóknak az értéket, mindig megyünk a nagyobb várható érték felé, de valójában sosem dobunk randomot. Ez most a következőképp szól, ha az input formulában az $x_1, \dots, x_n$ változók vannak:

- Ciklusban értékadunk előbb x_1 -nek, majd x_2 -nek, $\dots$, x_n -nek.
- Az x_i értékét a következőképp határozzuk meg: kiszámolunk az $x_i = 0$ és az $x_i = 1$ értékadás mellett is egy-egy értéket, és amelyik esetben nagyobbat kaptunk, azt választjuk (egyenlőségnél pedig mindegy).

Az értéket úgy kapjuk, hogy minden klózhoz rendelünk egy súlyt, és ezeket a súlyokat összegezzük. Egy klóz súlya

- 4, ha már van benne 1 értékű literál;
- 0, ha nincs és már minden változó kapott értéket (tehát csak az $x_1, \dots, x_i$ változók szerepelnek a klózban);
- 2, ha nincs és még egy változó van a klózban, aki nem kapott értéket (tehát egy x_j , $j > i$ szerepel még)
- 3, ha a klózban még egyik változó se kapott értéket.

Ez minden. Nyilván lehet gyorsításokat eszközölni (pl. a súlyösszegek közti viszonyt nem befolyásolják azok a klózek, amikben x_i nem is szerepel, így ezekre nem kell súlyt számolni stb.), és persze illik is, de a lényeg ez marad.

Példa:

$$(\mathbf{x}_1 \vee \neg \mathbf{x}_2) \wedge (\neg \mathbf{x}_1 \vee \mathbf{x}_2) \wedge (\mathbf{x}_1 \vee \mathbf{x}_3) \wedge (\mathbf{x}_2 \vee \neg \mathbf{x}_3) \wedge (\neg \mathbf{x}_2 \vee \neg \mathbf{x}_4) \wedge (\mathbf{x}_2 \vee \neg \mathbf{x}_5) \wedge \\ \wedge (\neg \mathbf{x}_2 \vee \mathbf{x}_5) \wedge (\mathbf{x}_2 \vee \mathbf{x}_5) \wedge (\neg \mathbf{x}_2 \vee \neg \mathbf{x}_5) \wedge (\neg \mathbf{x}_3 \vee \mathbf{x}_4) \wedge (\mathbf{x}_3 \vee \neg \mathbf{x}_4) \wedge (\neg \mathbf{x}_3 \vee \neg \mathbf{x}_4)$$

Megoldás

Első iteráció (x_1 kap értéket):

- $x_1 = 0$: $2 + 4 + 2 + 3 + 3 + 3 + 3 + 3 + 3 + 3 + 3 + 3 = 35$
- $x_1 = 1$: $4 + 2 + 4 + 3 + 3 + 3 + 3 + 3 + 3 + 3 + 3 + 3 = 37$

$$\Rightarrow x_1 = 1$$

Második iteráció (x_2 kap értéket):

- $x_2 = 0$: $4 + 0 + 4 + 2 + 4 + 2 + 4 + 2 + 4 + 3 + 3 + 3 = 35$
- $x_2 = 1$: $4 + 4 + 4 + 4 + 2 + 4 + 2 + 4 + 2 + 3 + 3 + 3 = 39$

$$\Rightarrow x_2 = 1$$

Harmadik iteráció (x_3 kap értéket):

- $x_3 = 0$: $4 + 4 + 4 + 4 + 2 + 4 + 2 + 4 + 2 + 4 + 2 + 4 = 40$
- $x_3 = 1$: $4 + 4 + 4 + 4 + 2 + 4 + 2 + 4 + 2 + 2 + 4 + 2 = 38$

$$\Rightarrow x_3 = 0$$

Negyedik iteráció (x_4 kap értéket):

- $x_4 = 0$: $4 + 4 + 4 + 4 + 4 + 4 + 2 + 4 + 2 + 4 + 4 + 4 = 44$
- $x_4 = 1$: $4 + 4 + 4 + 4 + 0 + 4 + 2 + 4 + 2 + 4 + 0 + 4 = 36$

$$\Rightarrow x_4 = 0$$

Ötödik iteráció (x_5 kap értéket):

- $x_5 = 0$: $4 + 4 + 4 + 4 + 4 + 4 + 0 + 4 + 4 + 4 + 4 + 4 = 44$
- $x_5 = 1$: $4 + 4 + 4 + 4 + 4 + 4 + 4 + 4 + 0 + 4 + 4 + 4 = 44$

$$\Rightarrow x_5 = 0$$

2. Feladat

 Algoritmus a **METRIKUS TSP** probléma optimalizálási változatára:

METRIKUS TSP

- **Input:** városok közti távolságok, melyek teljesítik a háromszög-egyenlőtlenséget: $d(a, b) + d(b, c) \geq d(a, c)$ bármelyik a, b, c városokra.

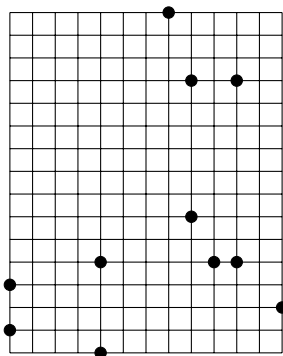
(Ennek pl egy esete, mikor ténylegesen a síkon vannak leszórva a pontok és távolságuk a szokásos euklideszi távolság.)

- **Output:** minimális költségű (össztávolságú) körút

Algoritmus:

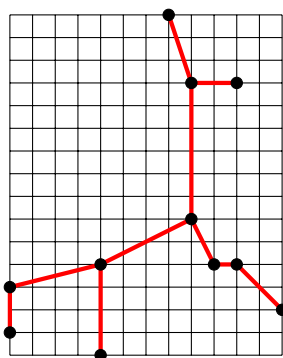
- kiszámítjuk (pl Prim algoritmusával) az input halmaz egy minimális feszítőfáját:
  - kiindulunk egy egyelemű S halmazból ($S \in V$)
  - bekötjük ciklusban a legkisebb költségű $S \rightarrow V \setminus S$ közti éllel $V \setminus S$ még egy csúcsát
- ennek valamelyik pontjából, mint gyökérből preorder bejárás szerint kiírjuk a csúcsokat.

Példa: ha a csúcsok koordinátái a $2D$ síkon $(0, 1)$, $(0, 3)$, $(4, 0)$, $(4, 4)$, $(7, 15)$, $(8, 6)$, $(8, 12)$, $(9, 4)$, $(10, 4)$, $(10, 12)$, $(12, 2)$

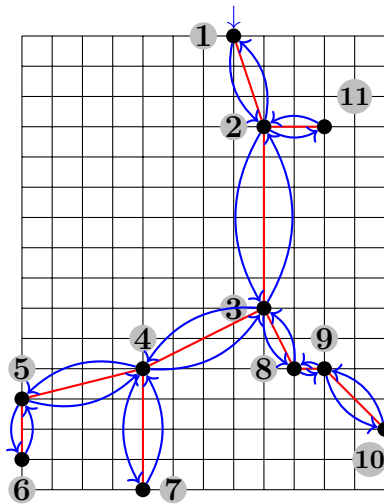

Megoldás

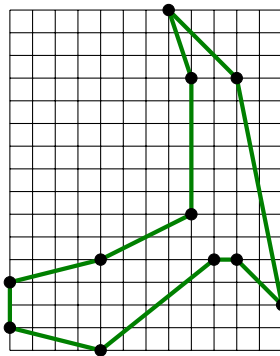
Először is ezen pl a $(7, 15)$ pontból indítva a Prim algoritmust (mely mindig a még bekötetlen csúcsok közül a legrövidebb éllel beköthetőt választja és jelöli meg bekötöttként) a következő feszítőfát (piros) kapjuk:

amiből a visszaadott körút, ha megint a (7, 15)-ből mint gyökérből indítjuk a preorder bejárást:

amiből az elérési sorrend alapján (azaz a *már meglátogatott* csúcsokat kihagyva) a következő körsétát kapjuk:

Ez a körút tehát legfeljebb kétszer olyan hosszú, mint az optimális.